

F. t. Retsplejelov for Grønland

inden 14 dage efter at være blevet gjort bekendt med dommen. Genoptagelsen er ikke som den danske retsplejelovs § 987, stk. 1, gjort betinget af, at tiltalte har haft lovligt forfald. Tiltalte har således efter forslaget ret til at få sin sag genoptaget, hvis tiltalte bare har glemt retsmødet. Retten kan kun benyttes én gang. Baggrunden for den lempelige adgang til genoptagelse er, at tiltalte er dømt, uden at der har været bevisførelse om tiltaltes skyld, og tiltalte findes derfor at burde have krav på at få en sædvanlig behandling af sin sag, hvorefter retten tager stilling til spørgsmålet om tiltaltes skyld, efter at der er ført vidner og andre beviser.

Af den foreslåede *stk. 4* fremgår, at en domfældt, der udebliver til den nye hovedforhandling, får sin genoptagelsesansøgning afvist, hvorefter udeblivelsesdommen står ved magt.

Til § 453

Som anført i betænkningens afsnit X, kap. 11.2.4., findes der at være et behov for en tættere og mere tidsvarende regulering af spørgsmålet om adgangen til at behandle og afgøre en kriminalsag uden den tiltaltes tilstedeværelse – ikke mindst set i lyset af de internationale forpligtelser på dette område.

Den foreslåede bestemmelse i § 453 er i meget vidt omfang udformet på baggrund af bestemmelsen i den danske retsplejelovs § 855.

Det følger af *stk. 1*, at hvis tiltalte udebliver ved begyndelsen eller i løbet af hovedforhandlingen, og den pågældende ikke straks kan bringes til stede, udsætter retten sagen, medmindre det besluttet at gennemføre hovedforhandlingen helt eller delvis efter *stk. 2* og *3*. *Stk. 1* indebærer, at sagen som udgangspunkt udsættes, hvis den tiltalte ikke er mødt, og politifremstilling ikke er mulig, og i forhold til den gældende bestemmelse i kapitel 5, § 34, stk. 1, er det nu udtrykkeligt angivet, at udsættelse af sagen i dette tilfælde er udgangspunktet.

Efter *stk. 2* kan der foretages afhøring af vidner eller syns- og skønsmand, hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt. Det følger således af den foreslåede bestemmelse, at der skal foreligge udeblivelse fra tiltaltes side trods lovlig tilsigelse og uden oplyst lovligt forfald. Desuden kræves, at afhøringen skal findes forenelig med hensynet til tiltalte, og at en udsættelse af sagen vil være til væsentlig ulempe for de mødte eller medføre væsentlig udsættelse af sagen, f.eks. i tilfælde, hvor et eller flere vidner er tilrejsende. Som grundbetingelse for at fremme sagen efter *stk. 2* foreslås endelig, at i sager, hvor tiltalte har en forsva-

rer, skal denne være mødt. Derved sikres kontradiktionen.

I det foreslåede *stk. 3* er angivet 5 tilfælde, hvor hovedforhandlingen kan gennemføres, og dom afsiges i tiltaltes fravær. Det er i alle tilfælde en betingelse, at retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, og retten må herved foretage en nøje afvejning af på den ene side hensynet til tiltaltes retssikkerhed og på den anden side hensynet til, at behandlingen og afgørelsen af sagen ikke trækker for længe ud.

Efter *nr. 1* kan sagen afgøres i tiltaltes fravær, når det skønnes, at der ikke bliver tale om andre følger end bøde, konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning. Tiltalte skal i disse tilfælde være gjort bekendt med bødens størrelse, og at der kan afsiges dom, hvis den pågældende ikke møde op. Når tiltalte under disse omstændigheder undlader at møde op, vil det oftest være et udtryk for, at tiltalte – om end modvilligt – accepterer at blive idømt den angivne bøde.

Det følger af *nr. 2*, at sagen kan afgøres i tiltaltes fravær, når tiltalte har givet samtykket hertil, og af *nr. 3*, der svarer til den gældende bestemmelse i kapitel 5, § 34, stk. 3, nr. 5, at sagen kan afgøres i tiltaltes fravær, når behandlingen af sagen utvivlsomt vil føre til frifindelse.

Endelig omhandler *nr. 4* og *nr. 5* de tilfælde, hvor tiltalte har forladt retten efter sagens begyndelse, eller er udvejet efter anlageskriftets forkyndelse. Bestemmelserne er identiske med kapitel 5, § 34, stk. 3, nr. 1 og 2.

Det følger af *stk. 4, 1. pkt.*, at en sag, hvori tiltalte er repræsenteret ved forsvarer, kun kan afgøres efter *stk. 3*, hvis forsvareren er mødt. Endelig følger det af *stk. 4, 2. pkt.*, at de i *stk. 3*, nr. 1, omhandlede sager kun kan afgøres, hvis tiltalte ved indkaldelsen er blevet oplyst om, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår, herunder at der er nedlagt påstand om bøde, konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 11:2.4.

Dømtes tilstedeværelse

Til § 454

Det følger af den foreslåede bestemmelses *1. pkt.*, der er ny, at i sager om foranstaltningsændring har den dømte ret til at være til stede i retten under hele sagens behandling. Efter bestemmelsens *2. pkt.* kan dette udgangspunkt dog fraviges i tilfælde, 1) hvor der er enig-